

Salzkamergut Trophy 2016 - strecke A

Prispeval Uroš... Breški
Avtor: 16. julij 2015

V soboto 11.07. je član KK DJAK Denis Dodič opravil z enim najdaljšim MTB maratonom v svetu Salzkamergut trophy in dosegel odlično uvrstitev - 79 v skupni razvrstitvi in pa 5 mesto v kategoriji!! Tako je za Srečkom Križanič je maraton opravil 2013, tudi drugi član našega kluba, ki se lahko pohvali, da je finisher tega "monster" maratona!

Po tekmi je strnil misli...

To soboto sem se udeležil mtb maratona Salzkammergut Trophy "strecke A" 211,3 km 7112 višincev, ki nekateri ga nekateri ne smatrajo kot maraton, ampak kot ekstremna preizkušnja. Ta je bil tudi glavni cilj moje sezone. Organizacija na nivoju, dan prej tehnični pregled bicikla prijava, nikjer nobenega akvanja. Start tekme ob 5 petih zjutraj je pomenilo da sem moral skupaj s spremljevalno ekipo vstati še sredi noči. Potreben je bil bogat zajtrk in še zadnje priprave.

Na Startu "strecke A" je bilo 650 tekmovalcev, med drugimi skakalna legenda Andy Goldberger, ter presenetljivo dosti gledalcev, Pa ne samo na startu, ampak povsod ob progi. Startali smo, proti priakovanju relativno hitro. Hitro se je vozilo le po ravnici, še prvi klanec pa je bilo treba upoštevati da je pred nami še 211 km. Tudi sam sem zašel upoštevati taktiko katero sem si zastavil skupaj z mojima svetovalcema Urošom in Perotom. Prvo polovico tekme kontrolirat pulz, potem pa še bo moč napasti. Prvih 30 km vse po planu, nato pa na strmem makadamskem spustu padec (drugi letos na tekmah...). S kolena sem krvavel, vendar sem pobral bicikel ter nadaljeval z tekmo. Ostale spuste sem potem vozil bolj zadržano in previdno. Nadaljevanje zopet kljub bolečinam po planu, nato pa tehnične težave. Ob padcu se je verjetno odlomil vijak "ifterja" in ta mi je odpadel. Ker še organizatorji priporočajo orodje, sem imel s seboj vezice in sem uspel okvaro odpraviti, tako da nisem izgubil veliko časa - cca 5 - 10 min, nato zopet dirka po zastavljenem planu. Spremljevalna ekipa v sestavi Miha Deni in Blaž je prav tako delovala brezhibno. Podpora so mi nudili 5 krat, takrat sem vedel, plus tega sem tudi na feedzonah vzel pijačo. Prvo in edino krizo sem imel nekje po 150 km, kjer se je začel peklenski klanec (do 30% asfaltiran klanec temperatura preko 30 stopinj celzija) vendar je kriza hitro minila in je zadnjih 30 km je spet letelo (v primerjavi z lani ko sem vozil 120 km 5 minut hitreje)! Po 12 urah 45 minutah v cilju skupno na 79 mesto in 5 v kategoriji, srečen da mi je uspelo prevoziti 211 km 15 minut prej kot sem planiral (plan 13-13,5 ur), vendar z mešanimi občutki kako bi bilo če ne bi bilo padca. Po tekmi so bile bolečine zaradi padca hujše kakor na sami tekmi. Na vprašanje ali bi še enkrat na takšno preizkušnjo nimam.